

DECIZIA (UE) 2019/80 A CONSILIULUI**din 20 decembrie 2018**

privind încheierea, în numele Uniunii, a Acordului dintre Uniunea Europeană și Federația Saint Kitts și Nevis de modificare a Acordului dintre Comunitatea Europeană și Federația Saint Kitts și Nevis privind exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 77 alineatul (2) litera (a), coroborat cu articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a) punctul (v),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere aprobarea Parlamentului European ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) Prin Decizia 2009/901/CE ⁽²⁾, Consiliul a încheiat Acordul dintre Comunitatea Europeană și Federația Saint Kitts și Nevis privind exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere ⁽³⁾ („acordul”). Acordul stabilește posibilitatea de a călători fără viză pentru cetățenii Uniunii Europene și pentru cei din Federația Saint Kitts și Nevis în cazul călătoriilor pe teritoriul celeilalte părți contractante pentru o perioadă maximă de trei luni, în cadrul unei perioade de șase luni.
- (2) Regulamentul (UE) nr. 610/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾ a adus unele modificări orizontale la acquis-ul Uniunii în materie de vize și frontiere și a definit șederea pe termen scurt ca fiind o perioadă de maximum 90 de zile în orice perioadă de 180 de zile.
- (3) Este necesar să se includă această nouă definiție în acord, pentru a armoniza pe deplin regimul Uniunii privind șederea pe termen scurt.
- (4) Comisia a negociat, în numele Uniunii, un acord cu Federația Saint Kitts și Nevis care modifică Acordul dintre Comunitatea Europeană și Federația Saint Kitts și Nevis privind exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere (denumit în continuare „acordul de modificare”).
- (5) În conformitate cu Decizia (UE) 2017/2086 a Consiliului ⁽⁵⁾, acordul de modificare a fost semnat.
- (6) Prezenta decizie constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Regatul Unit nu participă, în conformitate cu Decizia 2000/365/CE a Consiliului ⁽⁶⁾; prin urmare, Regatul Unit nu participă la adoptarea prezentei decizii, nu îi revin obligații în temeiul acesteia și aceasta nu i se aplică.
- (7) Prezenta decizie reprezintă o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Irlanda nu participă, în conformitate cu Decizia 2002/192/CE a Consiliului ⁽⁷⁾ prin urmare, Irlanda nu participă la adoptarea prezentei decizii, nu îi revin obligații în temeiul acesteia și aceasta nu i se aplică.
- (8) Acordul de modificare ar trebui să fie aprobat,

⁽¹⁾ Aprobare dată la 23 octombrie 2018.

⁽²⁾ Decizia 2009/901/CE a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind încheierea Acordului dintre Comunitatea Europeană și Federația Saint Kitts și Nevis privind exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere (JO L 321, 8.12.2009, p. 43).

⁽³⁾ JO L 169, 30.6.2009, p. 38.

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 610/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul frontierelor Schengen), a Convenției de punere în aplicare a Acordului Schengen, a Regulamentelor (CE) nr. 1683/95 și (CE) nr. 539/2001 ale Consiliului și a Regulamentelor (CE) nr. 767/2008 și (CE) nr. 810/2009 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 1).

⁽⁵⁾ Decizia (UE) 2017/2086 a Consiliului din 6 noiembrie 2017 privind semnarea, în numele Uniunii, a Acordului dintre Uniunea Europeană și Federația Saint Kitts și Nevis de modificare a Acordului dintre Comunitatea Europeană și Federația Saint Kitts și Nevis privind exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere (JO L 297, 15.11.2017, p. 7).

⁽⁶⁾ Decizia 2000/365/CE a Consiliului din 29 mai 2000 privind solicitarea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen (JO L 131, 1.6.2000, p. 43).

⁽⁷⁾ Decizia 2002/192/CE a Consiliului din 28 februarie 2002 privind solicitarea Irlandei de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen (JO L 64, 7.3.2002, p. 20).

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Se aprobă, în numele Uniunii, Acordul dintre Uniunea Europeană și Federația Saint Kitts și Nevis de modificare a Acordului dintre Comunitatea Europeană și Federația Saint Kitts și Nevis privind exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere.

Textul acordului de modificare este atașat la prezenta decizie.

Articolul 2

Președintele Consiliului efectuează, în numele Uniunii, notificarea prevăzută la articolul 2 din acordul de modificare ⁽⁸⁾.

Articolul 3

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Bruxelles, 20 decembrie 2018.

Pentru Consiliu

Președintele

E. KÖSTINGER

⁽⁸⁾ Data intrării în vigoare a acordului de modificare va fi publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* de către Secretariatul General al Consiliului.

ANEXĂ

Declarație din partea Uniunii cu privire la intrarea în vigoare a Regulamentului (UE) 2017/2226 de instituire a Sistemului de intrare/ieșire (EES) și statele membre care aplică integral acquis-ul Schengen

Regulamentul (UE) 2017/2226 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 noiembrie 2017 de instituire a Sistemului de intrare/ieșire (EES) pentru înregistrarea datelor de intrare și de ieșire și a datelor referitoare la refuzul intrării ale resortisanților țărilor terțe care trec frontierele externe ale statelor membre, de stabilire a condițiilor de acces la EES în scopul aplicării legii și de modificare a Convenției de punere în aplicare a Acordului Schengen și a Regulamentelor (CE) nr. 767/2008 și (UE) nr. 1077/2011 a intrat în vigoare la 29 decembrie 2017.

Prin urmare, de la data aplicării Regulamentului (UE) 2017/2226 ⁽¹⁾, în sensul prezentului acord, state membre care aplică integral acquis-ul Schengen înseamnă state membre care operează Sistemul de intrare/ieșire la frontierele externe. Perioada maximă de 90 de zile în cursul oricărei perioade de 180 de zile va fi calculată ținând seama de perioada șederii în toate statele membre care operează Sistemul de intrare/ieșire la frontierele externe.

⁽¹⁾ Data aplicării va fi hotărâtă de către Comisie în conformitate cu articolul 73 din Regulamentul (UE) 2017/2226.